

Trek del Manaslu 18: no va poder ser

text i fotos TONYO FIBLA

- Dijous 16 d'octubre. Gapsya (2200) – Filim (1590)

Només sortir de l'hotel, quina esllavissada! A patir s'ha dit. I un poc més cap avall, a patir més. El camí ha desaparegut per complet i s'ha convertit en el que era abans, un barranc. Passar-lo és perillós pel fang que hi ha, pel corrent d'aigua i el desnivell. Cal passar amb molt de compte per no esvarar i precipitar-se barranc avall. El guia està molt pendent de que tots passen a poc a poc i amb seguretat.

Passe un, després l'altre. Cadascú mire el lloc per on creu que passarà millor.

– *bistare, bistare* – diu el guia. És a dir: poc a poc.

– *Baje, bistare, bistare, ... Didi, bistare, bistare, ...*

El primer que aplega on està el camí es gira a veure si pot ajudar al que ve després, i aquest al següent.

Ahir ja van veure alguna esllavissada però avui cal posar-se dins del fang.

Al final tot bonico. Han passat, han exhalat des del fons de l'ànima i s'ha acabat la tensió. A seguir el camí que és preciós.

Dinen a un hotelet i al costat tenen un lama, molt vellet, que no para de resar amb el to monòton amb que ho fan els budistes. Està emprant fotocòpies, no els llibres antics que gasten als monestirs.

Els muntanyers estant fent comentaris sobre l'edat que pot tindre aquest home i al final li diuen a Raaj que li pregunte quants anys té.

No ho sap. Per a què saber quan vas nàixer? Igual t'has de morir quan siga l'hora... A més sembla que està un poc sord.

L'etapa es fa llarga però caminar quan el dia està caient,

quan els sol ja s'ha post darrera les muntanyes i queda la claror crepuscular amb uns núvols al cel per a fer bonic, és una passada. Estan cansats però eufòrics. Jan no se'n recorden de que han hagut de recular pel mateix camí.

De moment els humans encara no manem de les muntanyes ni del clima i que siga així per molts anys. Nosaltres desapareixerem i elles seguiran on estan.

Apleguen a tres quarts de sis, quasi fosc i com ja no fa tant de fred es peguen una dutxa freda acompanyats per la música de Kulio Iglesias per porten uns *japos* al mòbil. Quin mal gust! Però al món tot se despatxe, faltaria més!

En aquest hotel hi ha un fum de gent. És hotel i càmping. Hi haurà més de cinquanta persones, per posar un número.

Per a fer el vermut es mengen un altre taco de cansalada ibèrica que li queda a Bhai. Què bona que està tan lluny de casa!

Com estan a 1600 ja podem sopar al ras i per a compartir demanen momo que està molt bo.

Només acabar de sopar s'alcen de la taula perquè al lloc on estan hi arriba una flaire del water no gens agradable.

Se'n van on està Nabaraj i els alemanys i comença la broma amb Bhai. Que si *dal bhat power* per ací, que si *dal bhat power* per allà.

I rient, rient i dient poques soltes surt una altra genialitat de Bhai:

– Jo, *dal bhat* no, jo, baldat. Estic baldat.

És clar que ni nepalesos ni alemanys entenien perquè se'n reien tant els cadufers.

Després d'una estona rient, per poder controlar les rialles, van haver d'explicar i traduir tot el que s'havia dit.

Ací ens assabenten ja definitivament que els alemanys faran el mateix que ells. Ja ho tenen clar del tot: aniran a Gorkha. Ja s'ho pensaven però no ho tenien clar. Resulta que s'han adaptat molt bé uns als altres i des del primer dia han tingut una relació prou cordial.

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.031
29 abril 2016

1'70 euros

la veu de Benicarló

BENICARLÓ DEMANARÀ UNA AMPLIACIÓ DEL TERMINI PER APROVAR EL PGOU

L'alcaldesa va lamentar que **"durant la passada legislatura no es va fer res per avançar en el procés"** de renovació del planejament urbanístic, el que ha alentit la seua aprovació.

CINEMA: PENÍSCOLA, SENZILLAMENT, TENIA MÉS COSES QUE CROÀCIA

EDITORIAL

1031

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Un Pla molt llarg i amb molts entrebancs

Certament, el nou Pla General d'Ordenació Urbana benicarlando s'ha convertit en una mena de cursa de fons on ja ni s'albira el començament ni tampoc es té massa clar si el seu final estarà molt prop. Allà pels vols del 2003, ara fa 13 anys, Benicarló, va començar el seu camí, i no precisament de roses, per engegar els tràmits de la revisió i desenvolupament de l'antic PGOU. Des d'aleshores ha plogut intensament sobre la redacció d'aquest nou PGOU després de contractar una empresa que elaborés el primer esborranys sobre el que edificar l'urbanisme futur dels benicarlandos.

I aquest urbanisme futur no ha estat exempt de polèmiques i estires i arronses entre ciutadans, associacions de veïns, i administracions, amb les taules de participació que es van engegar i que van acabar amb el document

d'inici del 2009. Aquest cavall de batalla va acabar quan la Conselleria va remetre el document de referència, sobre el que s'ha d'edificar definitivament el nou PGOU, que és on es marquen les línies de referència del seu desenvolupament. I ací va saltar altra vegada la polèmica pel fet que aquest document no coincidís íntegrament amb les expectatives d'alguna associació de veïns que volia la zona litoral nord amb un coeficient d'edificabilitat molt més elevat.

L'explicació de la decisió de Conselleria era prou contundent a l'afirmar que no considerava adequat el creixement de la ciutat cap al nord en els termes que es proposaven atés que aquesta ocupació suposaria " la pèrdua de connectivitat ecològica entre els elements ambientals de l'interior i la zona de la costa", tenint en compte que es realitzaria sobre terrenys d'alt valor agrícola i, a més, sobre una zona on existeix un greu perill de regressió costanera pels temporals marins. En definitiva, entropessaven dos models en els quals uns defensaven, lícitament, el seu interès econòmic i altres, també lícitament, l'interès comú no tant dependent de l'urbanisme de formigo.

Ara, sembla ser, segons indica l'alcalde, amb la redacció del document d'avaluació ambiental i territorial estratègic, es tanca un procés que, en terminis, i sense entrebancs, podria durar un parell d'anys més.

Tot i que tardarà vora 16 anys, per fer un nou PGOU, no és per tirar coets, ja ens podem donar per satisfets si es compleixen els terminis... tenint en compte els precedents. D'ací dos anys en parlem

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a la normalitat democràtica que ha tornat a representar poder fer una diada del 25 d'abril sense entrebancs. El canvi de govern a la Generalitat així ho acredita. Esperem que açò siga, a partir d'ara, la norma, i no l'excepció de l'anterior govern, per recuperar les nostres llibertats perdudes com a poble.

PANISSOLA. Per als responsables polítics que permeten que les runes que queden de l'antiga fàbrica de Lacas y Pinturas (LYP) continuen sent un perill per a xiquets i joves atrevits i un racó per fer maldats. I, a més, la imatge que es dona en una de les entrades del poble (tots els turistes que arriben en tren hi han de passar per davant) és molt trista.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Les persones amb diversitat funcional, protagonistes del mes de maig a Benicarló

text i fotos JOAN PEIR

“Demostrar que no són persones amb discapacitat, sinó amb capacitats diferents”. Així ha resumit Filomena Agut, regidora de benestar social, el principal objectiu d’estes jornades que comptaran amb tota classe d’activitats protagonitzades i orientades a les persones amb diversitat funcional. Les jornades estan organitzades per l’àrea de Benestar social de l’Ajuntament i compten amb el suport d’entitats i associacions de treball social.

El col·lectiu de persones amb diversitat funcional i les diferents associacions locals que treballen per a elles, seran el motor d’un mes de Maig que conforma un calendari carregat d’actes que tenen com a diana visibilitzar i sensibilitzar sobre el context vital d’estes persones. La regidora de benestar social ha subratllat que “a través d’esta iniciativa, Benicarló vol convertir-se en un referent de política inclusiva i solidària»

Les activitats engeguen el primer de Maig amb una representació teatral a l’auditori i s’estenen fins al 12 de Juny. Campanyes de sensibilització sobre la problemàtica quotidiana de la diversitat funcional, xarrades, tallers

d’expressió corporal i manualitats, actes populars, lúdics i esportius, són només alguns dels ingredients d’estes extens programa.

Per a Juanma Torres, representant de la taula tècnica de treball per la discapacitat del consell de benestar social, el mes dedicat a la diversitat funcional “servirà per a que estes persones demostren el que poden i saben fer, què és molt i molt divers”. Una de les jornades més intenses de la programació tindrà lloc el dimecres 18 de Maig amb la celebració de la novena jornada d’esports adaptats al pavelló municipal. Esta activitat, en la que participaran usuaris del centre ocupacional IVAS-Maestrat, Residència i Centre de Dia el Collet i Residència San Francesc, permetrà “visibilitzar i gaudir de la pràctica de l’esport per persones amb diversitat funcional”. En este context Torres ha reclamat «el suport dels ajuntaments a l’esport adaptat» i “una aposta clara per la formació de tècnics especialitzats”.

La regidora de Benestar social, Filomena Agut, ha expressat l’agraïment del consistori a les persones i entitats implicades en este projecte, i ha convidat a tots els Benicarlondos a participar activament en les activitats programades “per a que siguen unes jornades inclusives, que facen realitat el lema: la diversitat ens enriqueix”.

Diumenge, 1 de maig a les 18 h.
I a l’Auditori Pedro Mercader:
Sainets a càrrec del Grup de Teatre de Alcalá
«La Barraqueta del Nano» i «Parlem de Sexologia»,
i actuació de la Coral de la Gent Gran de Benicarló.
Actuació a benefici d’AFABE.
Donatiu: 5 €

Dijous, 20 de maig, a les 10:30 h.
Sortida davant de l’Ajuntament.
Marxa ciutadana per l’accessibilitat.

Dijous, 10 de maig, al matí
Centre urbà:
Campanya de sensibilització
«Posa’t el cinturó».
Organitza Cocomfe Maestrat.
Col·labora: Policia Local de Benicarló

Dissabte, 21 de maig, de 10 h. a 13 h.
I a la PL Sant Bartomeu
Diversitat i diversió. La diversitat ens enriqueix.
Demostració teràpia canina. Contacontes. Risoteràpia.
Organitza Taula de Diversitat Funcional.

Dimecres, 21 de maig, a les 11 h.
I al saló d’actes d’Ateneu (c. D. Col·l, 10):
Xarrada:
«Suport alimentari per a pacients amb discapacitat»,
a càrrec de Marta Roig, logopeda.
Organitza ATENEU, d’any cerebral adquirit.

Dimecres, 25 de maig a les 18 h.
al MUCBE
Xarrada:
«La discapacitat i el món laboral»,
a càrrec de Elena Femoselle, psicòloga i tècnic d’orientació
del programa Inserció socio-laboral, Cocomfe Maestrat.
Organitza Cocomfe Maestrat.

Dijous, 13 de maig, a les 10:30
I al RES Ramon Cid:
Taller – Activitat d’Expressió Corporal
amb els residents i usuaris de la Residència i
Centre de Dia El Collet i del IVAS- EL MAESTRAT

Dissabte, 26 de maig, a les 18 h.
al Magatzem de la Mar
Taller de Teatre inclusiu.
Organitza Ateneu, d’any cerebral adquirit.
Col·labora l’Escola d’Arts Escèniques Guirigall.
Aforament limitat.

Diumenge, 15 de maig, a les 10:00h,
a l’hort de la mar.
Plantada popular de plantes ornamentals,
medicinals, aromàtiques i condimetàries.
Organitza: Taula de Salut.
Col·labora: Taula de Diversitat Funcional.

Dijous, 5 de juny a les 11 h.
Sortida des de la PL Constitució
V Certamen de ciclisme adaptat Ciutat de Benicarló,
Campionat de la Comunitat Valenciana.
Organitza Cocomfe Maestrat.

Dimecres, 18 de maig, de 10 a 16h,
al pavelló municipal d’esports
IX Jornada d’Esports Adaptats

Diumenge, 12 de juny a les 19 h.
a l’Auditori Municipal Pedro Mercader
Representació de l’obra «Elmer, el Elefante Multicolor»,
a càrrec dels usuaris de la Residència i Centre de Dia El Collet.
Tot seguit el grup de Teatre d’Afanas representa l’obra
«Los Singlamour». Donatiu:
Actuació a benefici d’AFABE Benicarló. Donatiu: 5 €

ENTRENAMENT CONTRA EL FILIAL DEL CASTELLÓ

text VICENT T. PERIS

Avui només parlaré de faena.

El Benicarló va perdre el penúltim partit de la temporada a casa per un clar i injust zero a tres contra el CD Castelló B. Massa premi per als de la Plana i massa càstig per als d'ací. Amb aquest filial de pa sucats amb oli és comprensible que el Castelló estiga a tercera divisió enfrontant-se a potències futbolístiques com el Villarreal F, el Borriol o el Recambios Colón. Gent molt jove que encara aspiren a jugar la promoció d'ascens però que poden anar tots pensant a tindre un ofici perquè del futbol no podran viure. Ni viure ni espigolar res. Pobres xiquets, si n'hi haguera algun que valguera per a aquest ofici ja l'haguera fitxat el Villarreal CF.

És cert que vaig pujar al camp pensant que ens en farien com a mínim mitja dotzena. No tenim ja cap al·licient en aquesta temporada. Ni hem de pujar, ni hem de baixar, ni podem quedar per baix del Vinaròs, ni res de res. Per nosaltres el partit de diumenge passat ja va ser com un entrenament de pretemporada, com un partit de festes i encara el vam jugar amb més intensitat de la que es mereixia el rival. I amb tot i això només ens en van fer tres i no van tindre més que tres ocasions.

Durant els primers minuts de partit els forasters van practicar un antifutbol (deu ser l'únic que deuen saber fer) poc vistós mentre que el Benicarló anava trenant alguna cosa i apropant-se a la porteria castellanera amb certes dosis de perill. La davantera local va estar a punt de marcar després d'un córner tret per Marcos Cano; el porteret que duien va fer una magnífica parada i, a la jugada següent, sense solució de continuïtat, van marcar ells. Reconec que el gol va tindre el seu mèrit. Un extrem la va centrar de rosca al segon pal i un jove suïcida d'aquells que duien es va tirar a perdre o a morir a rematar amb tanta sort que la va clavar dins la nostra porteria.

Als vint minuts, en allò que es diu una jugada fortuïta, el nostre brau central Rodríguez va patir un aparatós cop al nas que va acabar a urgències, amb la rotura d'un os i amb un embematge espectacular. Va ser substituït pel joveníssim Julian Ciubutaru, el primer jugador moldau que debuta amb el Benicarló. Julian ho va fer bé i va estar en tot moment ben acompanyat per Víctor Esbrí.

La segona part, més del mateix. Estos xics d'ací diràs que es jugaven alguna cosa i van posar setge a l'àrea forastera. Van tindre ocasions d'empatar Marcos, Gonzalo, Àlex Ferrer i Ximo Bueno. La pilota no va voler entrar i dos contraatacs rivals van acabar de tancar el marcador. Mal negoci per al Castelló B si vol jugar la promoció. Una perquè no pujaran i dos perquè per si una d'aquelles sonara la flauta haurien de renunciar perquè es trobarien a la mateixa categoria que el primer equip.

Durant els primers minuts de partit els forasters van practicar un antifutbol (deu ser l'únic que deuen saber fer)...

Ara ens queden tres partits. Dos fora i un a casa. Diumenge vinent anem a Vinaròs. Ja he dit què penso al respecte. El Benicarló s'hi hauria de presentar amb només vuit jugadors, quatre dels quals foren juvenils i permetre als del poblet del costat que «salvaren» la temporada derrotant l'etern rival. Fan molta llastimeta. Molta. Només dos punts i més de cent trenta gols en contra. Cent trenta! Això no s'ha vist mai en cap categoria. Ho he estat consultant a la guia Marca i en tot l'estat no hi ha un equip que haja fet un ridícul tan gran, tan espectacular, tan magnífic com el Vinaròs. No cal dir que ni el papa ni Margot ni joensem anar gastar-nos cap diner per presenciar una cosa d'aqueixes; anem a vore un entrenament del Benicarló i resulta molt més econòmic i divertit. Per cert, i ja que parlo del Vinaròs, m'han dit que el juvenil nostre puge de categoria i el d'ells ja ha baixat. I és que al gos flac tot són puces. Igual que al Castelló que, inexorablement, està condemnat a la seua desaparició. Con lo que han sido.

CICLE DE CONFERÈNCIES SOBRE CRISI ENERGÈTICA I CANVI CLIMÀTIC

“Creixement, decreixement o col·lapse?”

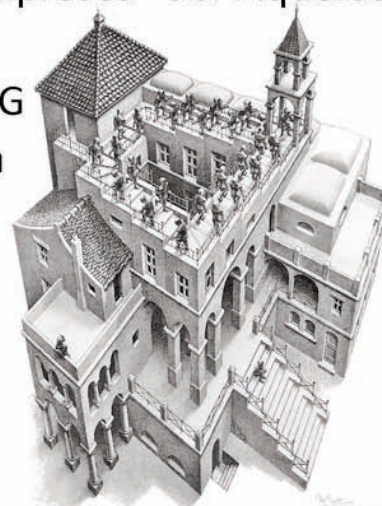
A càrrec de **José Anastasio Urrea**

Professor Titular, Departament de Direcció d'Empreses “J.J. Piqueras”

Doctor en Organització d'Empreses

Director Màster en Consultoria Estratègica UVEG

Facultat d'Economia - Universitat de València

Benicarló 06 de Maig de 2016

19:30 h a la sala d'Actes de Caixa Benicarló

Avgda. Joan Carles I, 18

Organitzen:

Col·laboren:

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

BENICARLÓ DEMANARÀ UNA AMPLIACIÓ DEL TERMINI PER APROVAR EL SEU PGOU

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló ha tret a licitació la redacció del document d'avaluació ambiental i territorial estratègic de la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana del municipi. El tipus de licitació ascendeix a 100.000,00 euros/any (IVA no inclòs), podent-se millorar a la baixa. Xaro Miralles, alcaldessa de Benicarló, va explicar que “es tracta d'un tràmit preceptiu per a poder continuar amb l'aprovació del nou planejament”. Aquesta diligència “ja ens la van reclamar en el document de referència, emès per a l'ajuntament de Benicarló en el 2011”. En aquest sentit, Miralles va puntualitzar que “a l'agost caduca el termini que ens van donar des del Consell per a realitzar-lo. Així que hauríem de demanar una pròrroga perquè si no, hauríem de tornar a iniciar el procés de revisió del PGOU de nou”.

PROCÉS INFORMATIU I DE PARTICIPACIÓ

L'alcaldessa va lamentar que “durant la passada legislatura no es va fer res per avançar en el procés” de renovació del planejament urbanístic, el que ha alentit la seua aprovació. En qualsevol cas, es va mostrar convençuda que si el consell atorga la pròrroga, “en uns dos anys com a màxim tindrem aprovat el nou PGOU”. El consistori haurà de realitzar ara un calendari d'actuacions, amb els pròxims passos a seguir en la tramitació. Així, Miralles va avançar que “ja es va convocar la comissió de seguiment, que és la integrada pels grups polítics i tècnics

de l'ajuntament”. La Comissió Informativa Especial per al seguiment del procediment d'aprovació del Pla General s'ha reunit una vegada des de la seua creació, concretament en data 11 de novembre de 2015. En la sessió es va donar compte de l'estat de tramitació actual del procediment d'aprovació del Pla General. A més, també es va donar compte de l'aprovació del PATRICOVA, i la seua afecció al Pla General.

Aquesta comissió és de treball intern municipal, i està integrada pels membres dels diferents grups polítics representats en la Corporació, i per tècnics municipals.

No obstant això, el procediment d'aprovació del Pla General estarà obert a la participació ciutadana, que s'articularà a través dels diferents mecanismes que preveu la llei. En el cas de Benicarló, està previst que es convoquen taules de participació ciutadana.

AFECCIONS AL MEDI AMBIENT

El document que ara ix a licitació permetrà identificar, descriure i avaluar els possibles efectes significatius sobre el medi ambient que puguin derivar-se de l'aplicació del pla. Els criteris de referència venen marcats per l'òrgan ambiental autonòmic en el document emès per aquest l'any 2011. En ell, la conselleria de Medi ambient afirmava que no considera adequat el creixement de la ciutat cap al nord, un dels cavalls de batalla de l'equip de govern i els veïns de la zona. L'informe emès per la Direcció general de gestió del mitjà natural, assegura que “la seua ocupació suposaria la pèrdua de connectivitat ecològica entre els elements

Club Natació Benicarló: 7a JORNADA LLIGA PROMESES A CASTELLÓ

text i fotos CNB

El passat cap de setmana, 23-24 d'abril, a la piscina municipal de Castelló, es va disputar la 7a i darrera jornada de la lliga provincial de promeses (categories benjamí i aleví).

L'equip del Club Natació Benicarló, dirigit per Lucia Vicente va estar format per 21 nedadors: Sara Vea, Henar Àvila, Eva Valdearcos, Sara Troncho, Gerard Labèrnia, Joan Ballester,

Dylan Villanueva, Guillem Tomàs, Agustí Oms, Diego Pérez, Eric Alberich, Alejandro Rodríguez, Oscar García, David García, Oriol Lluch, David Balaguer, Oscar Balaguer, Blai Marzá, Joan Martín, Clara Salvador i Paula Falcó.

Aquesta jornada estava dedicada majoritàriament a proves de fons i molts dels benicarlandos aconseguiren millorar les seues marques personals als 800 i 1500 lliures.

El resultat més destacat de l'equip va ser el segon lloc del benjamí Gerard Labèrnia als 400 lliures on va fer una bona marca de 5.32.42 M.

Volta a peu de la dona

text i fotos VICENT FERRER

El passat diumenge de matí 1200 dones, i alguns homes, van prendre l'eixida en la "Volta a peu de la dona" de Benicarló

Èxit de participació de la III Volta a peu de la dona, que es va celebrar aquest diumenge al matí, en un circuit urbà de Benicarló de 5.000 metres, en la qual van prendre l'eixida quasi 1200 dones i alguns homes, en un matí assolat però ventós, que no va molestar massa entre els participants.

A les deu del matí es donava l'eixida als que van participar en la prova corrents i, uns minuts més tard, els que van fer el recorregut caminant, la gran majoria, i entre elles l'alcaldeessa de la ciutat, Xaro Miralles, que al final de la prova es va mostrar molt satisfeta de la participació "s'han superat totes les expectatives i s'ha incrementat la participació en un 50%, la qual cosa és un gran èxit, en passar a les 800, que van prendre l'eixida el passat any, a les quasi 1200 d'enguany".

La guanyadora va ser Sara Martínez, amb un temps de 21.31, seguida de Maribel Arenós, amb 21.32 i Susana Sospedra, amb 21.33. El millor home va ser José Manuel Oms. Després d'açò es va efectuar el lliurament de trofeus en cadascuna de les categories.

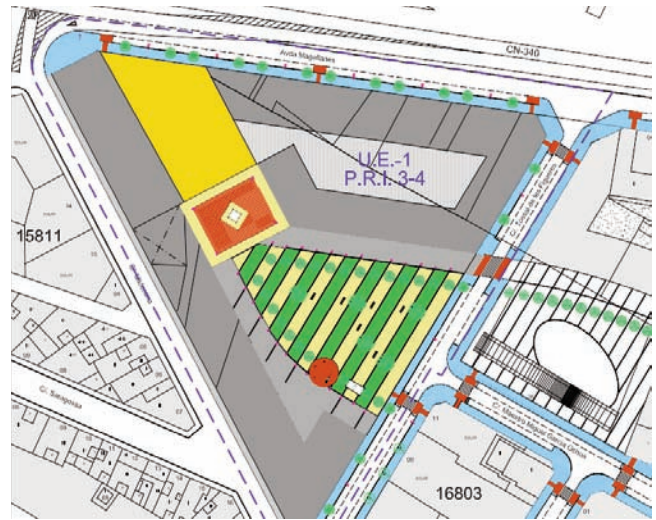

ve de la pàgina anterior

ambientals de l'interior i la zona de la costa. Es realitza sobre terrenys d'alt valor agrícola, en una zona en la qual existeix el risc de regressió de la costa a causa de temporals marins i la pujada del nivell del mar". En aquest sentit, recomana la realització d'un estudi específic sobre "aquest risc" en el Pla general i recorda que "l'estratègia Territorial de la Comunitat Valenciana pretén evitar la consolidació de nous continus edificats en el litoral i la conurbació". Pel que fa a les partides Riu i Surrac, la Conselleria finalment s'ha mostrat favorable a considerar-les com sòl urbanitzable, mentre que la partida Aiguadoliva passarà a ser zona estratègica, en funció de les expectatives de futur que es generen a Benicarló sobretot des d'un punt de vista turístic.

Cal recordar que en el primer document presentat en conselleria, el PGOU preveia una superfície de sòl urbanitzable de 1.272.408 metres quadrats, dels quals un 60% ja són urbanitzables avui dia. En aquest creixement de la ciutat es contemplaven 4.889 habitatges nous i un creixement de població de 10.000 habitants. A més de l'acord sobre la qualificació del sòl de la costa Nord, la Conselleria també s'ha mostrat favorable a l'ampliació del Polígon Industrial que proposa l'Ajuntament. El bon funcionament del Polígon i la seua excel·lent localització, al costat d'importants vies de comunicació, fan preveure que una vegada millore la situació econòmica, el Polígon Industrial El Collet pugua acollir noves empreses. Concretament la proposta municipal és duplicar la seua superfície i passar del milió de metres quadrats actuals als dos milions de metres quadrats.

No es queda curta l'administració pel que fa al creixement poblacional contemplat en el nou PGOU, recomanant al consistori benicarlando que "analitze la possible repercussió

en el consum dels recursos i la compatibilitat amb la situació actual, així com els possibles efectes sobre el medi ambient". Sobre aquest aspecte, recomana que l'ISA aporte un informe sobre la viabilitat econòmica de les distintes alternatives proposades.

13 ANYS DE TRÀMITS

Hem de recordar que Benicarló va iniciar a l'any 2003 els tràmits per a la revisió del PGOU. Al setembre de 2004 es va contractar a l'empresa que va iniciar la redacció de la documentació necessària. Després de la celebració dels processos de participació pública, es va consensuar un document d'inici en l'any 2009, que va ser remès a la Conselleria de Medi ambient. Aquesta al seu torn va emetre el corresponent document de referència en el 2011, que ha de servir de base per a la redacció preliminar del Pla i la corresponent avaluació ambiental estratègica.

Joc de Trons: Peníscola, senzillament, tenia més coses que Croàcia

text NAT LIA SANZ

fotos JES S MAESTRO / REDACCI

Peníscola té més avantatges que Croàcia i requereix menys artificis per a recrear els escenaris de Joc de Trons. Així ho assegura la productora executiva de Joc de Trons, Bernadette Caulfield, en les seues declaracions sobre el rodatge a Peníscola a Movistar+. “Gaudirem molt de la nostra estada a Croàcia però Peníscola senzillament tenia més coses”, va sostenir. Caulfield es va referir a la monumentalitat de la Ciutat Antiga i el seu patrimoni arquitectònic. “El castell era preciós i usarem la seua gran baixada”, la del Portal Fosc, per la qual descendeixen cap a la Plaça de Santa Maria Tyrion Lannister i Lord Varys. Pocs adorns va requerir la monumental muralla renaixentista, a la qual només se li va afegir vegetació artificial i unes porxades de fusta per a ambientar-la en l'època. Caulfield va sostenir que “va ser divertit poder gravar sense haver d'usar sempre efectes especials”, com sol ocórrer en les recreacions de GOT.

La Plaça Santa Maria, la Baixada i el propi Portal Fosc, van aparèixer en les imatges del primer capítol “imponents i pràcticament idèntiques a com es poden visitar sense el atrezzo” va comentar emocionat l'alcalde, Andrés Martínez. I és que després de l'emissió del capítol (i els que vindran) els fans de la sèrie “tenen a Peníscola un autèntic plató natural on identificar les escenes amb facilitat, doncs el nostre entorn arquitectònic es reconeix absolutament al pas dels protagonistes de la sèrie”. Des d'aquest cap de setmana, l'àrea de Turisme de l'Ajuntament posa a disposició, de forma gratuïta per a tots els visitants, rutes guiades amb les localitzacions i anècdotes del rodatge. “Ha estat un autèntic regal i reconeixement que la pròpia productora executiva de la sèrie reconega la nostra singularitat i la situe en el plànol internacional comparant-la amb les ciutats de Croàcia que han estat escenaris del rodatge de la sèrie” va valorar el primer edil, agraït per les paraules de Caulfield.

Per això, l'Ajuntament de Peníscola s'ha mostrat disposat a oferir de nou la ciutat per a l'enregistrament de la setena temporada de Joc de Trons. L'alcalde de la ciutat, va assegurar que “jo crec que se'n van anar molt contents. Tant l'equip, que eren molt seriosos, com els actors, van gaudir de la seua estada a la ciutat”. L'alcalde va recordar que la productora va gaudir de les exempcions de les taxes de rodatge, una cosa que “suposo que ajudarà perquè tornen”. Martínez va fer aquestes declaracions en el marc de presentació de la ruta Peníscola de cinema, basada en els escenaris naturals que han servit de localització en els

rodatges realitzats en la ciutat. La presentació als mitjans de comunicació i a alguns turistes que es van sumar de forma espontània a la visita guiada, va servir d'avantsala a l'estrena de la sisena temporada al Castell del Papa Luna. "Avui posem una pedra més en la Història de la muralla de Peníscola" va concloure l'alcalde. Cridanera va ser també la presència d'un grup d'extres que van participar en el rodatge i que, vestits amb una samarreta en la qual es podia llegir “ens veiem a Meereen”, van participar en primera fila dels actes organitzats amb motiu de la posada de llarg de la sèrie.

"Peníscola es vesteix avui de gala amb l'aposta que hem fet per un turisme innovador". Javier Moliner, president de la Diputació de Castelló, mostrava així la seua satisfacció per l'elecció de la ciutat com una de les seues per a estrenar la sisena temporada de Joc de Trons. La ciutat, que apareix en nombrosos plànols en el primer capítol, dóna d'aquesta manera el "salt internacional" gràcies al visionat que de la sèrie es farà "en tot el planeta". La pantalla de la sala del castell del Papa Luna on es va realitzar la projecció, va desvetllar una Peníscola transformada en Meereen. Tyrion i Varys descendeixen per la Baixada del Portal Fosc, recreat per a l'ocasió en el territori conquistat per la Khalesi. L'imponent perfil de la muralla renaixentista va aparèixer en la pantalla en un dels plànols coronat per la fortalesa kalesiana. Un altre dels escenaris que es va poder veure és la Plaça de Santa Maria, transformada en mercat. Allí els esclaus s'espantaven pel fum procedent de l'incendi en el port, on els Fills de l'Harpia cremaven les naus en les quals havien arribat a la ciutat. De l'estrena del primer capítol queda per a Peníscola el bon sabor de boca de saber-se protagonista de més escenes, que no van aparèixer en el primer capítol.

El V Triatló Basiliscus Peníscola se celebrarà el dissabte 28 de maig

text VICENT FERRER

El Club Triatló Basiliscus vol que el 5é aniversari de la prova que se celebra a Peníscola siga especial. Per això volen veure en acció enguany a les guanyadores i guanyadors absoluts de les anteriors quatre edicions i sols els falta confirmar l'assistència de 2 cracks, per a aquesta edició, que es disputarà la vesprada del dissabte 28 de maig.

Els participants hauran de nadar primer 750 metres, recórrer 20 quilòmetres amb bicicleta, per a finalitzar corrents 5.000 metres També els agradaria poder comptar en línia d'eixida amb tots aquells participants que van fer les quatre anteriors edicions. Per això, si eres un dels que les van acabar totes, tindràs un 50% de descompte en la inscripció. Per a inscriure's han de remetre abans del 29 d'abril els resultats de les edicions Basiliscus, al correu electrònic triatlobasiliscus@gmail.com i l'organització els informarà com inscriure's.

Copisteria-Llibreria

GRÈVOL

- Còpies de tot tipus i tamanys
- Llibreria General i Musical
- Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
 Tel.: 964 475 698
 e-mail: lc1grevol@telefonica.net
 www.copisteriagrevol.com

LA VEU DE BENICARLÓ

20 ANYS, 100
 CÒMICS
 per XAVI BURRIEL

A LA VENDA A LA LLIBRERIA

Sant Jordi Solidari al CP Francesc Català

text i fotos: CP Francesc Català

El divendres 22 d'abril varem tornar a celebrar la Festa de Sant Jordi i la rosa.

L'escola des de fa uns quants cursos aprofite aquesta diada per a fer un Sant Jordi Solidari, que consisteix en que els alumnes porten llibres de casa seua i que el dia de Sant Jordi es venen a 1 €. Els diners recollits van a diferents ONGs, enguany la comunitat educativa va decidir que anirien a alguna que treballara en la zona del terratrèmol de l'Equador.

Alguns cursos van preparar contes, altres endevinalles, altres van fer un recull de cançons i dites, es va contar i dibuixar la història de Sant Jordi i el Drac, altres van fer punts de llibre,....

Així pel matí es van preparar unes taules a la galeria d'entrada de l'escola per exposar tots els llibres recollits i després del pati per grups classe es va visitar l'exposició.

Per la tarda els alumnes van tornar a l'exposició a comprar a 1 € el llibre que més els agradava.

Finalment van ser les mares i pares els que van entrar a participar d'aquest acte solidari, on es van recollir 235 € que aniran a l'ONG que el Consell escolar decidirà.

PRIMER PREMI DEL CONCURS DE CONTES CARMEN SEGURA

text REDACCI

Ariadna Montull Train ha estat la guanyadora del primer premi en castellà de l'edició 2016 del Concurs de Contes Carmen Segura.

Es tracta d'un conte molt ingeniós, protagonitzat per un xiquet i el famós Don Quijote de la Mancha. Una bonica història que barreja passat i present, en la imaginació de la nostra jove alumna de 5è de Primària. El CEIP Marqués de Benicarló continua així amb els seus èxits literaris com en passades edicions.

IES JOAN COROMINES: ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

text i fotos: IESJC

L'IES JOAN COROMINES A LES OLIMPIADES DE VALENCIÀ

El passat dissabte dia 9 d'abril, un any més, l'alumnat del Joan Coromines va participar a les Olimpíades de Valencià que des de fa quatre cursos organitza la Universitat Jaume I de Castelló. Aquesta mena de proves permeten posar en contacte els alumnes batxillerat amb la dinàmica de funcionament que es trobaran en un o dos cursos a les proves PAU. Atés que es tracta d'uns exàmens que es fan per parelles, es rebaixa però la tensió i no es tracta només de demostrar que es tenen uns coneixements sobre unes determinades matèries sinó -i això és molt important- que se sap treballar en equip.

Els alumnes que van representar el nostre institut van ser Àngels Baca, Pau Llopis, Joana Lluch i Blanca Ràmia de primer de batxillerat i Albert Miñana, Dana Pérez, Mireia Prats i Tamara Sánchez de segon, tots ells acompanyats pels seus professors Pere Ferrer i Francesc Delcastillo.

Independentment de com puguem anar els resultats val a dir que va ser una jornada de convivència que va resultar per a tots molt agradable.

L'IES JOAN COROMINES A LA III EDICIÓ DEL CONCURS ROBOTET

Tres alumnes de l'IES Joan Coromines George Constantin (4ESO), Maria Gonzalez i Alex Goran (2ESO), van viatjar fins l'IES Rodrigo Botet de Manises (València), per participar el passat divendres 15 d'abril de 2016, en la tercera edició de la competició de robots "ROBOTET".

Allà, alumnes procedents d'arreu de la Comunitat Valenciana van presentar els seus robots. Robots en què han estat treballant durant el passat any i que ara havien de mostrar el que sabien fer. Hi havia tres competicions principals:

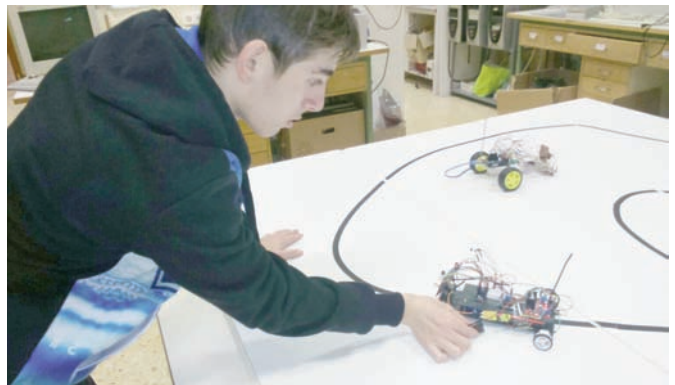
- Velocitat: On els robots han de completar un circuit en el menor temps possible.
- Obstacles: On els robots han de completar un circuit esquivant els obstacles, en el menor temps possible.
- Sumo: On els robots lluiten per treure l'altre de la pista.

Vam gaudir molt, del gran ambient, les competicions i veure les creacions dels alumnes en moviment. Destaquem també, el gran treball de l'organització, proveint lloc i endolls per als portàtils i els robots, i com no lloc i mitjans (projectors, retransmissió en viu per circuit tancat de televisió) excel·lents per a gaudir de la competició d'una forma òptima.

ELS ALUMNES DE SEGON D'ESO DE L'IES JOAN COROMINES VISITEN VALENCIÀ

L'alumnat de segon d'ESO del Joan Coromines va realitzar una visita cultural a la ciutat de València el passat dia 14 d'abril.

De matí van assistir a una representació teatral al centre Octubre, Diàlegs entre pares i fills, que va resultar entretinguda i divertida i va deixar un regust a poc entre tots els assistents. A continuació es va visitar l'Ajuntament del cap

i casal; hi van contemplar de prop el Penó de la Conquesta, l'espasa de Jaume I o els originals dels Furs. A continuació van sortir tots al balcó on unànimement van proferir el crit de "senyor pirotècnic, pot començar la mascleta!" Ben divertit.

A continuació van anar a veure altres indrets emblemàtics com ara la Llotja, la plaça del Miracle del Mocadoret o les torres de Serrans. Entre altres coses els va quedar clar que signifiquen expressions tan nostrades com ara "estar apardalat" o "estar a la lluna de València".

De vesprada es va realitzar una visita al Museu Sant Pius V, un dels més importants de l'estat, on van poder contemplar obres de Goya, Velázquez, Sorolla o Joan de Joanes.

Una tornada alegre cap a casa va posar fi a una jornada que es va compartir amb alumnat de l'IES Leopoldo Querol de Vinaròs i que caldrà repetir.

L'alacantí Pep Mirambell guanya el Concurs de cantautors amb la veu petita

text i fREDACCIÓ

El jurat del Concurs de cantautors amb a veu petita ha atorgat el primer premi al cantautor alacantí Pep Mirambell, el segon premi a Oriol Mula i el premi del públic a Gema Vañó. Els tres cantautors actuaran el proper 6 de maig a Benicarló en el marc del Petit Festival.

El cantautor alacantí Pep Mirambell ha guanyat el primer premi del Concurs de cantautors amb la veu petita que organitzen conjuntament l'Ajuntament de Benicarló i l'associació Petit Festival. El jurat, per unanimitat, ha destacat la qualitat musical i interpretativa, així com de les lletres. El segon premi ha estat per al cantautor de Gelida Oriol Mula, per un projecte «sòlid i original, amb un registre efectiu on destaquen la integració de l'acompanyament i la melodia», en paraules del jurat. Finalment, el premi del públic, amb 1.270 «M'agrada» en el Facebook del Petit Festival, ha estat per a la cantautora de Benigànim Gema Vañó, Gem.

Excepcionalment, el jurat, integrat pel regidor de Cultura, Josep Barberà, els músics Dani Tejedor, Carlos Manzanares i Guiu Cortés, i la filòloga Maribel Sospedra, ha volgut atorgar tres mencions especials: en primer lloc, a Ual·là, de Barcelona, per les lletres originals i divertides i pel domini de la interpretació; a Maria Faubel, de Lliria, per la intensitat i la frescor de la seua proposta; i a Primaël Montgauzi, de Tolosa de Llenguadoc, pel seu compromís amb la llengua occitana i l'originalitat de les composicions.

Els guanyadors del concurs mostraran les seues creacions durant la primera jornada del Petit Festival, que tindrà lloc a Benicarló els dies 6, 7 i 8 de maig. Serà concretament el dia 6, en diversos espais del centre de Benicarló, amb l'objectiu d'emmarcar els concerts en el projecte «El centre batega», que pretén dinamitzar el centre de Benicarló.

En primer lloc, a les 20.00 hores, actuarà, des del balcó de l'Edifici Gòtic, Gema Vañó, Gem. Una hora després, a les 21.00 hores, des de la plaça del Mercat Vell, serà el torn per a Oriol Mula. I finalment, a les 00.00 hores actuarà el guanyador, Pep Mirambell, des de l'entrada del Mercat Central de Benicarló.

El regidor de Cultura, Josep Barberà, acompanyat de la presidenta de l'associació Petit Festival, Sonia Llorach, ha volgut felicitar a tots els guanyadors i ha destacat el fet que alguns cantautors s'han animat a participar en el concurs «cantant en una llengua que no és l'habitual per a ells». Barberà també s'ha referit al fet que «aquest és l'únic concurs per a cantautors amb llengües minoritzades de l'estat espanyol i l'èxit de la proposta ens ha convertit en un referent».

Cal recordar que en el concurs han participat fins a 38 cantautors cantant en català, èuscar, asturleonés, aragonés i occità.

Félix de Azúa o l'acadèmic que odia les llengües

Fronteres

text JOAN HERAS

Hi ha intel·lectuals que evidencien que la tesi central de la Il·lustració és, essencialment, errònia. Potser això ens sap força greu i ens costa d'assumir-ne totes les conseqüències però no tenim més remei que afrontar la realitat amb tota la seva cruïsa. No és cert, doncs, que el saber, la força del coneixement, ens fa necessàriament i irreversiblement millors com a persones i contribueix a fer que la societat progressi, és a dir, avanci cap a estadis superiors de justícia, respecte, benestar i tolerància. Félix de Azúa és una veu reconeguda i important dins el panorama filosòfic espanyol i, sens dubte, un escriptor remarcable, amb un estil propi. Jo tinc present la lectura d'alguns dels seus articles i d'una novel·la -Cambio de Bandera (1991)- que em va agradar força. Podem qüestionar el seu suposat posicionament com a home d'esquerres i entendre que es tracta d'una pàtina, d'una pose –estètica en el sentit més trivial de la paraula-, però no podem qüestionar la seva vàlua com a pensador i escriptor.

Si seguíssim pensant que l'ideal de la il·lustració té un bon fonament, podríem acceptar perfectament que Félix de Azúa no defensi el dret a l'autodeterminació dels pobles perquè ell és partidari d'uns estats forts, centralitzats –jacobins- perquè, al capdavall, aquest és un posicionament polític legítim. Ara bé, allò que ja ens resulta evidentment demolidor per l'esperit il·lustrat és que un home culte, un pensador, un home de lletres amb tots els ets i uts, expressi un odi frontal a una llengua i a un país –bé, perdó, per dir-ho a la manera de Félix de Azúa- *una región de España*.

Després de viure molts anys a Catalunya, Félix de Azúa ja es va posicionar clarament els anys 2005 i 2006 com a signant dels documents constituents del que ha estat i és avui l'esperit de Ciutadans-Ciudadanos. Aquest partit, d'origen estrictament català, neix amb la idea essencial de defensar la llengua castellana que, segons ells, està amenaçada i perseguida a les escoles, als carrers, als mitjans de comunicació. Des de l'any 2011 –quan va néixer la seva filla- es trasllada a Madrid perquè la nena no hagi de viure en un ambient hostil, ofegador i opressor.

Sorprèn que un home culte, un acabat de nomenar acadèmic de la llengua espanyola, manifesti un odi, un rebuig, quasi una repugnància per una llengua que es parla en una part de la seva estimada pàtria. Quines són les raons, quins són els mecanismes que permeten construir un discurs, una mirada sobre la realitat, una ideologia, que per a moltes persones que vivim a Catalunya ens sembla al·lucinant i absolutament extraterrestre? Com és possible que aquest flamant acadèmic de la llengua espanyola –i tantes i tantes altres persones, de tota condició social i

nivell acadèmic- puguin creure de veritat que el castellà és una llengua perseguida? Ja fa temps que em preocupa no trobar resposta a aquest fet. Hi estic rumiant i, de moment, ho deixo aquí. En el proper article intentaré apuntar la meua opinió sobre la qüestió. Si algú de vosaltres, estimats i amables lectors i lectores, em podeu ajudar us ho agrairé de veritat.

En el cas de Félix de Azúa, però, el seu nacionalisme espanyol –ell, com a bon nacionalista espanyol dirà que no n'és pas- és força de llibre perquè el seu odi al català o al basc es relaciona estretament amb la seva defensa de l'exèrcit espanyol com a valor patri i la seva actitud obertament masclista. En el moment que va ser nomenat nou acadèmic –de la mà de Vargas Llosa, que no és un fet purament casual-, el nou acadèmic va criticar ferotgement Ada Colau perquè l'alcaldeessa de Barcelona criticava la presència de l'exèrcit espanyol al Saló de l'Ensenyament. El qualificatiu de “pobre mujer” acompanya una afirmació de la poca qualitat intel·lectual de l'alcaldeessa. Unes setmanes més tard li ha dedicat aquell famós “hauria de fer de peixatera”. Ada Colau, intel·ligent i serena, sense entrar a debatre amb impresentables, xulos i prepotents, va recomanar als companys i companyes de la Real Academia de la Lengua que li repassin al nouvingut els termes de “masclista” i “classista”.

I, en fi, aquí teniu algunes de les declaracions que “El Periódico” va recollir en la seva edició del 13 de març. Opto, és clar, per la versió en castellà per no esdevenir, també des d'aquestes pàgines, un canalla opressor. Ens queda pendent, doncs, una reflexió més profunda sobre aquest aspecte.

“Yo hablé catalán hasta que esta lengua se convirtió en una imposición legal. A partir de ahí, dejó de existir para mí”.

“La educación en Catalunya consiste en enseñar odio a España y a lo español”.

“Es difícil vivir si tienes una cierta ética en Catalunya y el País Vasco porque estás rodeado bien por canallas o bien por gente que simula no ver a los canallas”.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Comencem malament, senyora Garcia. Si hi ha algú al nostre poble que es mereix que li siga reconeguda la seua tasca en favor del traspàs del conservatori a la Generalitat Valenciana, i d'altres coses que aniran sortint, aquest no és un altre que el gran Jaime Mundo. Tots, i quan dic tots vull dir tots i cadascun dels benicarlandos, sabem que les intenses gestions que el nostre insigne ex diputat i ex alcalde algun dia haurien de donar el seu fruit. Com no podia ser d'una altra manera, el dia ha arribat. Segurament quan els membres de l'actual equip de govern que es van traslladar a València van arribar a la Conselleria, s'ho van trobar tot arreglat, amb el camí ben aplanat per tal que ells es posaren les medalles que tan gustosament el nostre Mundo va deixar passar. Encara que es puga creure que Mundo només anava a València a parar la mà i votar allò que li deien sense haver de pensar gaire, ell no perdia el temps i es passava les hores i els dies de conselleria en conselleria reivindicant coses i més coses per al seu poble. De moment ja n'han caigut dues com el conservatori i el cicle superior de química. Per això potser ens hauríem d'anar plantejant un canvi de nom al conservatori, dedicant-lo a l'esforç i entrega de Mundo pel seu poble. Perquè tot i haver canviat el govern, tant a la Generalitat com al nostre ajuntament, l'empremta que va deixar el nostre Mundo per les conselleries va ser tan profunda que allò que ell va proposar va quedar dins de l'imaginari col·lectiu dels seus funcionaris que no han dubtat en aconsellar al nou equip de govern autonòmic que aquesta proposta no calia ni negociar-la. Així que reconeixement etern al nostre gran polític. També es pot aprofitar el gran estalvi econòmic que aquesta gran gestió suposarà per al nostre poble, i començar a plantejar-nos la possibilitat d'un monument adequat a la grandesa del personatge.

Canvi radical de tema. L'altre dia vaig passar per davant del solar que hi ha a l'avinguda de Casto Méndez Núñez, contraalmirall de l'arnada espanyola, i vaig gaudir de

l'espectacle d'una gran esplanada plena de xumeles de gos de totes les mides possibles. Des de diminutes cagarrulles fins a enormes caguerades, dignes de gossos de gran categoria. Allò és un autèntic parc temàtic de la merda i un gran lloc per a investigadors de defecacions canines. Els propietaris de gossos dels voltants, que es veu que en són molts, tenen un gran lloc d'esbarjo per als seus animallets i fins i tot per a fomentar les relacions socials. Lloc on poden sorgir belles històries d'amor amb el tema comú dels respectius gossos fins a desembocar en grans romanços. Així que eixe tafaner que va dir totes aquelles barbaritats la setmana passada sobre aquest magnífic solar s'ho hauria de fer mirar i deixar que la naturalesa i l'amor continuen el seu camí

Sí, ja ho sé. Em vaig equivocar. La setmana passada vaig posar Florentino Fernández en lloc de Florentino Pérez. Que vostès no s'han equivocat mai? Que no és més gràcies Fernández que Pérez? Un lapsus el té qualsevol, però segur que tothom em va entendre. No cal dir que no penso demanar disculpes perquè no penso que algú s'empassés que el causant de tota aquesta merda del castor haja estat l'humorista.

Aprofitant que ha vist l'anunci de l'obra de teatre d'Alberto Sanjuán, aprofitaré per a dir que hi vaig assistir junt a tot el "rojerio" local a aquesta magnífica representació on es fa un repàs a la recent historia d'Espanya repartint calbots a tort i a dret. En van haver per a tots, especialment per als dos partits majoritaris. No puc dir que qui no va anar s'ho va perdre perquè l'auditori estava ple a vessar i dins la sala no cabia ningú més, però sí que s'ho va perdre qui no es va espavilar i va comprar l'entrada amb antelació.

Veig que no surt res de l'equip de futbol sala de Peníscola. Ben fet. Qui vulga saber, que vaja a Roma.

Per a acabar li vull dir, senyora Garcia, que aquesta setmana he trobat a faltar alguna col·laboració de pes, d'aquelles que donen a aquesta revista un plus de qualitat que no tenen unes altres amb més pretensions. I no serà perquè no hi ha gent que ho podria fer... .

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Una baixa entre les tortugues

Aquesta setmana comencem pels nostres estimats amics municipals, mestres en l'art antic de l'eloqüència i posseïdor d'un dels estàndards escrits més sòlids de la comarca, perquè no tenim res millor que tirar-nos al teclat. Avís de mig matí: "11:05 Aviso del 112 por la aparición de una tortuga en la zona Playa Gurugú. Se comprueba que está muerta". A vore, posats a comprovar, no hagués estat millor comprovar, inicialment, si podia estar viva? Només ho diem per allò de si se la podia haver reviscolat. No diem ací que calia haver-li fet cap maniobra de reanimació, ni enviar l'ambulància amb el veterinari, l'hagueren pogut dur ells mateixos (a la tortuga ens referim), però és que una vegada morta... ja tant se valia, no? En fi, són punts de vista.

Dispersió de convocatòries i un casament

Tant de voler fer coses i al final no

s'arriba enlloc. Així, aquest diumenge, es feia la ja tradicional Fira del llibre, on es munten les paradetes a la plaça de Sant Bartomeu, i va i no teníem regidor de Cultura. Que el primer any que està a l'Ajuntament ens falte a la mostra... doncs que voleu que us diguem, no li queda bé. Tenim entès que el dia abans s'havia casat a la casa del Marqués. Xe, quina classe (o quina casta?!). Eixa és bona: va anar a casar-se a la casa d'un altre veneradíssim (i ara enyoradíssim) tros de fusta. No podem negar que millor marc per fer el casament és difícil de trobar al poble. Ara bé, fet aquest incís, tenint en compte que al dia següent era la data que era, i ell era el representant que era... En fi, cadascú tria la data de casar-se quan considera i nosaltres no estem ací per decidir el que no ens pertoca, tot i que sí de parlar del que volem, com també ens pertoca. Però al que anàvem, el mateix dia de la fira hi havia un acte al centre aragonès en un altre lloc, la cursa de la dona, amb un grapat de participants que segurament no estaven per la lectura i, per acabar d'arrodonir la jugada, a la tarda, un concert de la coral a l'Ajuntament. Sí senyors, una excel·lent coordinació d'actes ben diversificats que fa que al final tot quede ben diluït. Algú a la casa gran s'ocupa una mica a comprovar que les activitats dels distints departaments no se solapen? Si anem enviant la gent

per tot arreu... al final el que no hi ha és gent als actes.

Una màxima del comprador

Diu un tafaner que quan algú desitja comprar alguna cosa -que no siga un boli BIC o una capseta de mistos- li ha de fer creure al venedor que el producte que ofereix val menys del que ell es pensa (o del que diu que es pensa). És una mala tàctica dir-li al venedor que m'interessa molt el teu producte perquè cada vegada que li ho diràs, en pujarà el preu. Obvi, no?

Si jo vull comprar una casa i li dic a l'amo que em deixe fer una roda de premsa allí mateix perquè tothom sàpiga que m'interessa la casa, igual és una mala tàctica. Però si a més decideixo casar-me en aquella casa igual estic dient-li al propietari, mira, escolta, que açò fins i tot et podria aprofitar per fer cerimònies. I torna a pujar el preu.

És que hi ha tafaners que se les pensen totes!

Una fira desnonada

Mireu, tot i que no ens agraden les comparances, aquesta l'havíem de dir perquè qui corresponga s'ho faça mirar... i molt. Al poble que hi ha mes enllà d'Aiguaoliva i que no ostenta la capitalitat educativa de la comarca, tot i tindre una fira del llibre quatre anys més jove que la nostra, que ja n'ha fet 29 (sí, nosaltres ja anem a buscar la trentena), ens passen la mà per la

COMARCA

La XV Fira del Llibre a Vinaròs va ser tot un èxit de participació ciutadana

Milers de ciutadans van celebrar aquest 23 d'abril el dia de Sant Jordi, visitant la XV Fira del Llibre a Vinaròs, on molts van adquirir llibres i roses en els més de 30 punt...

Fecha: 25/04/2016

ve de la p gina anterior

cara a l'hora d'organitzar les coses. Allí el regidor de Cultura sí que va ser l'encarregat de fer la inauguració oficial. Va anar acompanyat per diversos membres de l'equip de govern... com ací! Va fer un recorregut per la fira saludant els venedors... com ací! Es va comptar amb la presència de diversos autors... com ací! Es va fer un acte de cloenda... com ací! Per cert, l'any passat, vespra d'eleccions, tots els polítics locals van fer la passejada de la foto, fins i tot l'alcaldeessa, i enguany han desaparegut (quasi tots)... d'ací. En fi, una Fira que s'ha fet i s'ha mantingut per la força que hi van imprimir, en el seu dia allà pel 1987, quatre llibreries (però 4 en nombre), aguantant solanes, pluges, pedregades, ventades, parades de taulons infames, i tota una infinitat de vicissituds (es poden repassar totes les inclemències a la nostra hemeroteca) fins arribar a avui, no es mereix tanta incomprensió i desgana. Un monument els haurien de fer a les dos llibreries que han aguantat des d'aquella llunyana data, per haver aconseguit mantindre, contra vent i polítics, l'esperit que representen els llibres davant la poca esma dels governs municipals. I això que a l'actual, la cultura... se li suposava! Esperem que als trenta, en xifra (30), que serà l'any que ve, algú se'n recordarà del que han arribat a fer per potenciar la cultura benicarlanda a través dels llibres gràcies al seu seu estoïcisme impertorbable. Ja ho vore'm! Tot i que molt ens temem que poc, o no res canviarà. Ací, ni pregunten als llibreters, ni copien dels veïns. I això que la nostra alcaldeessa és de l'altra banda d'Aiguaoliva!

Al teatre

El tafaner que va cobrir l'acte de l'actuació teatral de divendres passat d'Alberto San Juan està molt decebut. Diu que no va poder tindre

una bona entrada per comprovar de primera mà la cara que se'ls devia quedar a tots els socialistes que hi van assistir quan sobre l'escenari s'explicaven els fets de Felipe "Isidoro" González o del mateix Santiago Carrillo. Els altres, els que se'ls unfle la vena del coll quan parlen malament del PP, no van fer acte de presència. Llàstima, perquè se n'hagueren xalat molt de sentir com és de viuet el rei pare i com va ser d'espavilat el amigo José María Ànsar.

Per València de mani

Per cert, un tafaner va anar dissabte passat a la manifestació de València. Molta gent. Abans de l'inici de l'acte va passar a fer unes cerveses per no quedar-se deshidratat a un bar de la plaça de Sant Agustí i, tafaner de mena com és, va parar l'orella. Uns quants militants d'ERPV de la comarca de la Costera i uns altres de la Safor no es mostraven molt contents amb la data escollida pel seu secretari general per casar-se. "Que no ho sabia des de feia temps que avui era la manifestació?, que no hi ha més dies per casar-se a Benicarló? I veges tu, a les xarxes socials ha posat Just married, que no sap dir-ho en valencià?" El tafaner assegura que és cert, que ho oí ell

personalment. Ara bé, ja es va encarregar d'estar present a l'homenatge a la cultura que va tindre lloc a la plaça de bous després de la manifestació de rigor: al pamflet que l'organització havia deixat en tots els seients li feien una entrevista a tota pàgina i en color. Però no hi excusava l'absència...

Faroles semes

Recordeu que la setmana passada parlàvem de les faroles de la plaça de la Constitució que no funcionaven? Doncs, un parell de dies més tard es van posar en marxa però... va ser un miratge. L'animal ha tornat al cau i ens ha deixat una altra vegada a les fosques. A la millor tenim sort i quan sortim aquesta setmana han canviat alguna pera i alguna farola es decideix a fer llum. Nosaltres hem volgut esbrinar la raó d'aquesta ceguesa nocturna i tampoc ho veiem massa clar. Un tafaner, molt faller ell i a contracor, ha indicat si tal volta amb tant de coet de mascletades, focs d'artifici i traques diverses han deixat les faroles una mica semes. Ens ha enviat aquesta imatge traquera que dóna fe del que diu, on es pot vore una de les faroles ben envoltada pels fums d'una mascletada. Seguirem investigant.